

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 579

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 3 august 2015

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 364 din 14 mai 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 49 alin. (1) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari	2–3
Decizia nr. 365 din 14 mai 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Legea nr. 185/2013 privind amplasarea și autorizarea mijloacelor de publicitate	4–5
Decizia nr. 371 din 14 mai 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1.134 din Codul de procedură civilă și art. 80—82 din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă	6–8
Decizia nr. 375 din 26 mai 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 87 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției	8–10
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
140. — Ordin al președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale privind aprobarea unor licențe de concesiune pentru explorare	11
1.965. — Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală privind modificarea și completarea Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 7/2010 pentru aprobarea modelului și conținutului unor formulare de înregistrare în scopuri de taxă pe valoarea adăugată	12–15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 364**

din 14 mai 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 49 alin. (1) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari

Augustin Zegrean	— președinte
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 49 alin. (1) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, excepție ridicată din oficiu în Dosarul nr. 12.478/211/2013 al Judecătorei Cluj-Napoca — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.364D/2014.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 24 noiembrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 12.478/211/2013, **Judecătoria Cluj-Napoca — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 49 alin. (1) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari.** Excepția a fost ridicată din oficiu de instanță într-o cauză având ca obiect cererea formulată de reclamata Asociația de Proprietari Izlaz 2 sc. 2—5 Bl. 03 prin care a solicitat obligarea pârâtului la plata sumei de 4.558,08 lei reprezentând cote de întreținere și, respectiv, a sumei de 2.425,82 lei reprezentând penalități de întârziere.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** instanța apreciază că dispoziția legală care permite asociației de proprietari aplicarea de penalități, în cuantum nu mai mare de 0,2%, în speța de față de 0,2% (situația cel mai des întâlnită în practică), creează premisa unei discriminări. Astfel, pe de o parte, sunt proprietarii care nu sunt constituiți în asociații de proprietari și care, în cazul neachitării la termen a facturilor la utilități, sunt ținuti la plata unei dobânzi penalizatoare în cuantum de 0,04% pe zi de întârziere (dobândă prevăzută de Codul de procedură fiscală), un total de 14,6% pe an, iar, pe de altă parte, persoanele constituite în asociații care achită penalități de 0,2% pe zi de întârziere către asociație, cu un total de 73% pe an, în condițiile în care aceasta — asociația de proprietari — achită mai departe, în caz de întârziere, penalități de 0,04% pe zi de întârziere. Susține că, la stabilirea cuantumului penalităților, trebuie avute în vedere dispozițiile art. 3 alin. (3) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 15 iulie 2011, și art. 3 din

Ordonanța Guvernului nr. 13/2011 privind dobânda legală remuneratorie și penalizatoare pentru obligații bănești, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale în domeniul bancar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 607 din 29 august 2011. Arată că, în aceste condiții, aceeași persoană care contractează serviciile furnizorului de gaze, energie electrică, apă sau alte servicii în luna noiembrie a anului 2014 plătește furnizorului/prestatorului o dobândă penalizatoare de maximum 10,8% pe an, pe când, dacă în imobilul unde acesta locuiește a fost constituită o asociație de proprietari, acesta este ținut la o dobândă penalizatoare de 73% pe an.

6. Susține că textul art. 49 alin. (1) din Legea nr. 230/2007 atrage derogări nepermise de la conținutul capacității de folosință a asociației de proprietari. Arată că, potrivit art. 206 alin. (2) și (3) din Codul civil, „(2) *Persoanele juridice fără scop lucrativ pot avea doar acele drepturi și obligații civile care sunt necesare pentru realizarea scopului stabilit prin lege, actul de constituire sau statut.* (3) *Actul juridic încheiat cu încălcarea dispozițiilor alin. (1) și (2) este lovit de nulitate absolută.*”

7. Consideră că, prin aplicarea de penalități într-un cuantum de 0,2% pe zi de întârziere, în condițiile în care asociația poate fi ținută la plata unor dobânzi de maximum 0,03%—0,04%, aceasta își depășește limitele capacității sale de folosință. Faptul că folosește banii din fondurile de penalități și pentru lucrările de reparație sau pentru alte cheltuieli administrative, care în mod normal ar trebui suportate de către toți proprietarii, și nu doar de cei care au întârziat cu plata cotelor de contribuții, creează premisele unei situații discriminatorii, precum și o depășire a scopului pentru care asociația de proprietari a fost constituită. În final, apreciază că tocmai cuantumul acestor penalități stabilite de textul de lege criticat este sursa discriminării, și nu posibilitatea asociației de a impune penalități pentru plata cu întârziere.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 49 alin. (1) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 490 din 23 iulie 2007, având următorul cuprins: „*Asociația de proprietari poate stabili un sistem propriu de penalizări pentru orice sumă cu titlu de restanță, afișată pe lista de plată. Penalizările nu vor*

fi mai mari de 0,2% pentru fiecare zi de întârziere și se vor aplica numai după o perioadă de 30 de zile care depășește termenul stabilit pentru plată, fără ca suma penalizărilor să poată depăși suma la care s-au aplicat.”

12. În opinia instanței dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) — *Egalitatea în drepturi*.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, prin Decizia nr. 726 din 16 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 163 din 9 martie 2015, paragraful 22, analizând norma legală criticată din perspectiva art. 44 din Constituție, a reținut că, în cazul unui imobil cu mai multe locuințe, proprietarii dețin, pe lângă dreptul de proprietate individuală asupra apartamentelor sau spațiilor cu altă destinație decât aceea de locuință, și un drept de proprietate comună pe cote-părți stabilă și forțată asupra celorlalte spații dintr-un condominiu. Pornind de la această stare de coproprietate forțată asupra părților comune ale imobilului, precum și de la necesitatea reprezentării intereselor proprietarilor în raporturile cu terții furnizori de servicii, legiuitorul a reglementat posibilitatea înființării asociațiilor de proprietari, structuri asociative cu personalitate juridică care au ca scop administrarea, folosirea, întreținerea și exploatarea imobilului în interesul tuturor proprietarilor.

14. De asemenea, prin aceeași decizie, paragraful 24, Curtea a observat că legiuitorul a permis stabilirea de către asociația de proprietari a unui sistem propriu de penalizări pentru orice sumă cu titlu de restanță, reglementând un maximum cu privire la cuantumul acestora, respectiv de 0,2% pentru fiecare zi de întârziere, fără ca suma penalizărilor să poată depăși suma la care s-au aplicat, precum și cu privire la perioada de la care se vor aplica — numai după o perioadă de 30 de zile care depășește termenul stabilit pentru plată. Potrivit art. 25 alin. (2) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 230/2007, sumele rezultate din aplicarea penalităților de întârziere vor face obiectul fondului de penalități al asociației de proprietari și se vor utiliza numai pentru plata penalizărilor impuse asociației de proprietari de către terți și pentru cheltuieli de reparații ale proprietății comune sau pentru alte cheltuieli de natură administrativă. Curtea a constatat că textul de lege criticat instituie o măsură de protecție a proprietarilor care-și plătesc la termen cotele de contribuție la cheltuielile asociației de proprietari. În lipsa unei astfel de reglementări s-ar putea ajunge în situația ca aceștia să nu mai beneficieze de serviciile contractate cu terții ori să suporte penalitățile care rezultă din neplata la termen a serviciilor de către alți proprietari. Așadar, această măsură sancționează, pe de-o parte, comportamentul culpabil al proprietarilor, iar pe de altă parte, protejează colectivitatea fără a aduce atingere justului echilibru între interesele concurente.

19. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată din oficiu în Dosarul nr. 12.478/211/2013 al Judecătoriei Cluj-Napoca — Secția civilă și constată că dispozițiile art. 49 alin. (1) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Cluj-Napoca — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 14 mai 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici

15. Cu privire la pretinsa contrarietate a textului criticat față de art. 16 alin. (1) din Constituție, din perspectiva existenței unei discriminări, în ceea ce privește plata penalizărilor, între proprietarii membri ai asociației de proprietari și proprietarii nemembri ai asociației, Curtea reține că aceasta este lipsită de fundament, deoarece, potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (4) din Legea nr. 230/2007, hotărârile adunării generale a asociației de proprietari sunt obligatorii și pentru proprietarii din condominiu care nu au fost prezenți la adunarea generală, precum și *pentru proprietarii care nu sunt membri ai asociației de proprietari*. Sub acest aspect, în jurisprudența sa, Curtea a statuat că oricare dintre proprietari, indiferent că este sau nu membru al asociației, are dreptul, potrivit art. 26 din lege, de a ataca în justiție hotărârile care sunt de natură să îi prejudicieze interesele. În acest sens sunt Decizia nr. 516 din 9 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 824 din 12 noiembrie 2014, Decizia nr. 318 din 29 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 373 din 1 iunie 2012, Decizia nr. 1.117 din 8 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 711 din 10 octombrie 2011, și Decizia nr. 1.647 din 16 decembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 203 din 24 martie 2011. Prin urmare, hotărârile adunării generale a asociației de proprietari, prin care se stabilesc penalizările, sunt obligatorii și pentru proprietarii care nu sunt membri ai asociației.

16. În consecință, critica referitoare la existența unei discriminări, în ceea ce privește plata penalizărilor, între proprietarii membri ai asociației de proprietari și proprietarii nemembri ai asociației este neîntemeiată, întrucât ambele categorii de proprietari au parte de același tratament juridic.

17. Cât privește critica potrivit căreia dispozițiile art. 49 alin. (1) din Legea nr. 230/2007 supuse controlului de constituționalitate atrag derogări nepermise de la conținutul capacității de folosință a asociației de proprietari, Curtea reține că atributul asociației de proprietari de a stabili un sistem propriu de penalizări este prevăzut de lege și se circumscrie scopului înființării asociației, respectiv scopului de a administra, folosi, întreține și exploata imobilul în interesul tuturor proprietarilor.

18. În ceea ce privește invocarea, în motivarea criticii de neconstituționalitate referitoare la cuantumul penalizărilor stabilite de asociația de proprietari, a dispozițiilor Codului de procedură fiscală privind plata unei dobânzi, Curtea reține că acestea nu au incidență în cauză. Astfel, potrivit art. 120 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, dobânzile reprezintă echivalentul prejudiciului creat titularului creanței fiscale, ca urmare a neachitării de către debitor a obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 365

din 14 mai 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Legea nr. 185/2013 privind amplasarea și autorizarea mijloacelor de publicitate

Augustin Zegrean	— președinte
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Legea nr. 185/2013 privind amplasarea și autorizarea mijloacelor de publicitate, excepție ridicată de Societatea „49 Padme” — S.R.L. în Dosarul nr. 10.824/271/2014 al Judecătoria Oradea — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.395D/2014.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului în care s-a arătat, în mod constant, că legiuitorul poate aprecia, în funcție de nevoia reală a comunității, cu privire la măsuri de limitare a folosinței bunului. În cauză sunt îndeplinite imperativele de interes public, măsura legislativă instituită asigurând un standard de urbanism care corespunde cerințelor esteticii clădirilor.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 17 noiembrie 2014, astfel cum a fost modificată și completată prin Încheierea din 16 decembrie 2014, pronunțate în Dosarul nr. 10.824/271/2014, **Judecătoria Oradea — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Legea nr. 185/2013 privind amplasarea și autorizarea mijloacelor de publicitate.** Excepția a fost ridicată de Societatea „49 Padme” — S.R.L. într-o cauză având ca obiect, în principal, anularea procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției și a amenzii în cuantum de 500 lei, iar în subsidiar înlocuirea amenzii cu avertisment. În motivarea acțiunii a arătat că textul în baza căruia a fost sancționat, respectiv art. 10 alin. (2) din Hotărârea Consiliului Local nr. 975/2013 privind Regulamentul de organizare și desfășurare a activității de publicitate, reclamă și afișaj în municipiul Oradea, potrivit căruia se interzice acoperirea cu orice mijloc de publicitate a suprafețelor vitrate ale clădirilor, „este generic și de largă interpretare, întrucât interpretat în mod strict ar interzice

orice drept al oricărui producător la un minim material publicitar pe un spațiu care nu aparține nici Primăriei Oradea, nici statului și niciunei alte instituții publice și încalcă dreptul de proprietate privată”.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate încalcă în mod grav dreptul de proprietate, întrucât vitrinele acoperite de inscripția *Petru* sunt proprietatea sa privată și nu sunt amplasate pe domeniul public și, prin urmare, nu se justifică interdicția instituită de textul de lege criticat.

6. **Judecătoria Oradea — Secția civilă** nu își exprimă opinia asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 15 alin. (2) din Legea nr. 185/2013 privind amplasarea și autorizarea mijloacelor de publicitate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 405 din 5 iulie 2013, cu următorul cuprins: „*Se interzice acoperirea cu orice mijloace de publicitate a suprafețelor vitrate ale clădirilor.*”

11. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 44 alin. (1) și (2) — *Dreptul de proprietate privată*.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că scopul Legii nr. 185/2013, potrivit art. 1, este acela de a asigura condițiile pentru un cadru construit coerent, armonios, sigur și sănătos, pentru protecția valorilor mediului natural și antropoc, pentru prezervarea calității peisajului și a cerințelor privind asigurarea calității în construcții. Potrivit expunerii de motive a legii, actul normativ stabilește cadrul prin care autoritățile administrației publice locale vor elabora regulamentul local privind amplasarea mijloacelor de publicitate, în baza cadrului general stabilit, precum și o serie de reguli privind amplasarea diferitelor tipuri de mijloace de publicitate.

13. Potrivit Legii nr. 185/2013, dispozițiile sale se aplică autorităților administrației publice centrale și locale, precum și tuturor persoanelor fizice și juridice implicate în activitatea de

publicitate. Aprobarea executării lucrărilor pentru amplasarea mijloacelor de publicitate se realizează prin autorizația de construire, emisă în condițiile Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare, iar proprietarii imobilelor pe care sunt amplasate mijloace de publicitate sunt obligați să permită executarea lucrărilor pentru amplasarea acestora numai în baza autorizației de construire.

14. De asemenea, autoritățile administrației publice locale din municipii și orașe, precum și din comunele cu monumente înscrise în Lista patrimoniului mondial — UNESCO vor aproba, prin hotărâre a consiliului local, respectiv a Consiliului General al Municipiului București, *regulamentul local de publicitate*, cuprinzând delimitarea în cadrul teritoriului administrat a zonelor de publicitate lărgită și, respectiv, a zonelor de publicitate restrânsă, în corelare cu documentațiile de urbanism aprobate, va stabili, pentru fiecare categorie de zonă, amplasamentele și categoriile de mijloace de publicitate admise, precum și *regulamentele locale privind amplasarea mijloacelor de publicitate* proprii sau pot controla această activitate, în baza prevederilor Legii nr. 185/2013. Categoriile de mijloace de publicitate permise sunt stabilite prin regulamentul local de publicitate, astfel încât prin dimensiuni, formă sau amplasare să nu altereze caracteristicile arhitecturale și ambientale ale zonei.

15. Legea nr. 185/2013, prin art. 3 lit. j), stabilește că mijloacele de publicitate reprezintă ansamblul de elemente constructive folosite în scopul prezentării unei activități comerciale, industriale, artizanale sau liber-profesionale ori a unui eveniment, iar art. 13 alin. (1) din aceeași lege prevede că publicitatea este permisă atât pe domeniul public sau privat al statului și al unității administrativ-teritoriale, cât și pe proprietatea privată a persoanelor fizice sau juridice, *cu respectarea prevederilor legale în vigoare*.

16. Când privește critica de neconstituționalitate referitoare la încălcarea dreptului de proprietate privată, Curtea nu o poate reține, deoarece, în jurisprudența sa, a statuat că, potrivit art. 44 alin. (1) din Legea fundamentală, dreptul de proprietate este garantat, iar conținutul și limitele acestui drept sunt stabilite de lege. Aceste dispoziții constituționale, în deplin acord cu cele ale

art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, *permiț posibilitatea instituirii unor limite legale de exercitare a dreptului de proprietate, pentru protejarea unor interese publice*: în interes economic general sau fiscal, în interes edilitar, în interes de salubritate și sănătate publică, în interes social, cultural istoric, urbanistic și arhitectural, în interesul siguranței și apărării naționale etc., cu condiția ca aceste limitări legale să nu atingă însăși substanța dreptului de proprietate. În acest sens este Decizia nr. 469 din 12 aprilie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 473 din 6 iulie 2011.

17. Mai mult, Curtea observă că, potrivit art. 19 din Legea nr. 185/2013, autorizația de construire nu este necesară în cazul firmelor inscripționate pe vitrinele și ușile de acces, în condițiile legii, iar *firmele inscripționate pe vitrinele/ușile de acces se pot amplasa în baza avizului emis de autoritățile administrației publice, după achitarea taxelor de publicitate prevăzute de legislația în vigoare*.

18. Având în vedere cele de mai sus, Curtea nu poate reține critica potrivit căreia art. 15 alin. (2) din Legea nr. 185/2013 încalcă grav dreptul de proprietate privată întrucât vitrinele acoperite de inscripții sunt proprietate privată și nu sunt amplasate pe domeniul public. Curtea constată că reglementarea supusă controlului de constituționalitate se circumscrie scopului legii, astfel cum acesta este enunțat în art. 1.

19. Jurisprudența constantă a Curții Constituționale a statuat că legiuitorul este competent să stabilească cadrul juridic pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate, în așa fel încât să nu vină în coliziune cu interesele generale sau cu interesele particulare legitime ale altor subiecte de drept, instituind astfel limitări rezonabile în valorificarea acestuia, ca drept subiectiv garantat, în acest sens fiind Decizia nr. 612 din 15 noiembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.117 din 12 decembrie 2005.

20. În consecință, Curtea constată că, prin reglementarea criticată, legiuitorul nu a făcut decât să dea expresie acestor imperative, în limitele și potrivit competenței sale constituționale, textul de lege criticat nefiind în contradicție cu dispozițiile invocate din Legea fundamentală.

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea „49 Padme” — S.R.L. în Dosarul nr. 10.824/271/2014 al Judecătorei Oradea — Secția civilă și constată că dispozițiile art. 15 alin. (2) din Legea nr. 185/2013 privind amplasarea și autorizarea mijloacelor de publicitate sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Oradea — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 14 mai 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 371

din 14 mai 2015

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1.134
din Codul de procedură civilă și art. 80—82 din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare
a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă**

Augustin Zegrean	— președinte
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Irina Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1.133 din Codul de procedură civilă și art. 80—82 din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Kun Csaba în Dosarul nr. 9.232/211/2011 al Tribunalului Cluj — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 278D/2015.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că autorul excepției de neconstituționalitate a depus la dosarul cauzei un înscris prin care solicită amânarea judecării acesteia, motivat de faptul că aceasta este prematur judecată în lipsa încheierii de sesizare și a unui înscris din 7 mai 2013.

4. Reprezentantul Ministerului Public se opune cererii formulate, arătând că actul de sesizare a Curții Constituționale este depus la dosarul cauzei.

5. Curtea, verificând dosarul cauzei, constată că încheierea de sesizare a Curții Constituționale din data de 22 octombrie 2014 este depusă la dosar, precum și înscrisul din 6 octombrie 2014 prin care s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, fiind astfel îndeplinite exigențele art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale. În consecință, având în vedere această situație, Curtea respinge cererea de amânare a judecării cauzei.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând, în principal, că nemulțumirile autorului excepției vizează faptul că procesul său se judecă după Codul de procedură civilă din 1865, și nu potrivit noului Cod de procedură civilă. Apreciază că argumentele autorului excepției se circumscriu unor interpretări proprii ale art. 78 din Constituție, cu consecința negării utilității Legii nr. 76/2012. Or, în realitate, cerințele de previzibilitate a legii, raportat la dispozițiile referitoare la intrarea sa în vigoare, sunt asigurate prin prevederile art. 3 alin. (1) din Legea nr. 76/2012.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

7. Prin Încheierea din 22 octombrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 9.232/211/2011, **Tribunalul Cluj — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1.133 din Codul de procedură civilă și art. 80—82 din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Kun Csaba într-o cauză având ca obiect soluționarea unei acțiuni în constatare formulate sub imperiul Codului de procedură civilă din 1865.

8. În **motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține că prevederile art. 1.133 din Codul de procedură civilă contravin dispozițiilor art. 78 din Constituție, deoarece aceste prevederi constituționale nu instituie posibilitatea ca data intrării în vigoare a unei legi să fie prevăzută în cuprinsul legii de punere în aplicare, fiind firesc ca aceasta să intre în vigoare la 3 zile de la data publicării în Monitorul Oficial, Partea I, atâta timp cât nu este amânată intrarea ei în vigoare.

9. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 80—82 din Legea nr. 76/2012, se susține că acestea contravin dispozițiilor constituționale privind accesul liber la justiție, deoarece omit includerea, în textul Codului de procedură civilă republicat, a dispozițiilor art. 40 — *Cazurile de incompatibilitate* și ale art. 44 — *Excepții de la cazurile prevăzute la art. 40*, astfel cum acestea erau prevăzute în Codul de procedură civilă publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 485 din 15 iulie 2010.

10. **Tribunalul Cluj — Secția I civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, se apreciază că prevederile art. 1.133 din Codul de procedură civilă și art. 81 din Legea nr. 76/2012 sunt în acord cu dispozițiile art. 78 din Constituție, potrivit cărora în cuprinsul legii poate fi prevăzută o altă dată la care aceasta intră în vigoare, fără să restrângă posibilitatea ca această dată să fie prevăzută de legea de punere în aplicare.

11. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat, îl reprezintă prevederile art. 1.133 — *Intrare în vigoare* din Codul de procedură civilă, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 545 din 3 august 2012, precum și ale art. 80—82 din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 30 mai 2012, cu modificările și completările ulterioare. Având în vedere faptul că Codul de procedură civilă a fost republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 247 din 10 aprilie 2015, în urma renumerotării articolelor, conținutul normativ al art. 1.133 a fost preluat în art. 1.134, astfel încât Curtea se va pronunța prin prezenta decizie asupra constituționalității art. 1.134 din Codul de procedură civilă și art. 80—82 din Legea nr. 76/2012, potrivit căroră:

— Art. 1.134 din Codul de procedură civilă: „(1) *Prezentul cod de procedură civilă intră în vigoare la data care va fi prevăzută în legea pentru punerea în aplicare a acestuia.*

(2) *În termen de 6 luni de la data publicării prezentului cod, Guvernul va supune Parlamentului spre adoptare proiectul de lege pentru punerea în aplicare a Codului de procedură civilă.*”;

— Art. 80 din Legea nr. 76/2012: „*În termen de 3 luni de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I, Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă și actele normative prevăzute la art. 23, 25, 28, 31—36, 38, 40, 41, 43, 45, 47—49, 51, 52, 54, 56, 58, 59, 61, 63, 65, 69 și 73 vor fi republicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.*”;

— Art. 81 din Legea nr. 76/2012: „*Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 545 din 3 august 2012, cu completările ulterioare, intră în vigoare la data de 15 februarie 2013.*”;

— Art. 82 din Legea nr. 76/2012: „*Prezenta lege intră în vigoare la data prevăzută la art. 81, cu excepția dispozițiilor art. 80, care intră în vigoare la 3 zile de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I, și a dispozițiilor art. 38 pct. 1 și 2, care intră în vigoare la data de 1 octombrie 2013.*”

15. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 21 alin. (1) referitor la accesul liber la justiție și art. 78 — *Intrarea în vigoare a legii.*

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că acțiunea introductivă a fost promovată în anul 2011, sub imperiul Codului de procedură civilă din 1865, iar potrivit art. 3 alin. (1) din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 30 mai 2012, dispozițiile Codului de procedură civilă se aplică numai proceselor și executărilor silite începute după intrarea acestuia în vigoare. Potrivit susținerilor autorului excepției, dat fiind faptul că noul Cod de procedură civilă a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 485 din 15 iulie 2010, dacă ar fi intrat în vigoare la 3 zile de la publicare, iar nu la data prevăzută în legea de punere în aplicare (15 februarie 2013), atunci întregul proces ar fi intrat sub incidența noului Cod. În acest context, se apreciază că, în acord cu art. 78 din Constituție, noul Cod de procedură civilă a intrat în vigoare la

data de 18 iulie 2010, iar intrarea sa în vigoare nu putea fi amânată prin legea sa de punere în aplicare.

17. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1.134 din Codul de procedură civilă, Curtea reține că, potrivit dispozițiilor art. 78 din Constituție, dezvoltate la nivel infraconstituțional prin art. 12 alin. (1) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, legea intră în vigoare la 3 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, sau la o dată ulterioară, prevăzută expres în cuprinsul său. Autorul excepției de neconstituționalitate tinde să releve faptul că, prin sintagma „*dată ulterioară prevăzută în textul ei*” (al legii, s.n.), cuprinsă în art. 78 din Constituție, legiuitorul constituant nu a înțeles și data prevăzută în cuprinsul legii de punere în aplicare; or, din cuprinsul art. 1.134 alin. (1) din Codul de procedură civilă rezultă că data intrării în vigoare a acestuia este „*data prevăzută în legea pentru punerea în aplicare*”. Analizând aceste susțineri, Curtea constată că textul constituțional invocat are o redactare clară, astfel încât, din interpretarea literală a acestuia, rezultă că înțelesul sintagmei „*data ulterioară*” intrării în vigoare poate implica și data prevăzută într-o altă lege posterioară; or, având în vedere că, prin ipoteză, legea de punere în aplicare este posterioară legii a cărei aplicare o reglementează, ea se circumscrie conținutului normativ al textului constituțional antereferit.

18. Curtea reține, totodată, că, față de complexitatea domeniului reglementat, intrarea în vigoare a noului Cod de procedură civilă la o dată ulterioară, prevăzută în legea de punere în aplicare, respectiv la data de 15 februarie 2013, iar nu la 3 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 485 din 15 iulie 2010, asigură premisele cunoașterii acestuia de către destinatarii săi, în acord cu exigențele principiului *nemo censetur ignorare legem*, potrivit căruia nimeni nu poate invoca necunoașterea legii în propria apărare.

19. Referitor la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 80—82 din Legea nr. 76/2012, se susține că acestea contravin dispozițiilor constituționale privind accesul liber la justiție, deoarece omit includerea, în textul Codului de procedură civilă republicat, a dispozițiilor art. 40 — *Cazurile de incompatibilitate* și ale art. 44 — *Excepții* de la cazurile prevăzute la art. 40, astfel cum acestea erau prevăzute în Codul de procedură civilă, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 485 din 15 iulie 2010. Or, analizând conținutul normativ al textelor de lege criticate, referitoare la republicarea Codului de procedură civilă și a altor acte normative (art. 80), data intrării în vigoare a Codului de procedură civilă (art. 81) și intrarea în vigoare a anumitor texte de lege cuprinse în cod (art. 82), rezultă că acestea nu conțin nicio dispoziție care să reglementeze implicit sau explicit în sensul susținerilor autorului excepției de neconstituționalitate. Mai mult, prevederile art. 40 și art. 44, astfel cum acestea erau prevăzute în Codul de procedură civilă, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 485 din 15 iulie 2010, se regăsesc, în urma republicării acestui act normativ, cu renumerotarea textelor, în cuprinsul art. 41 — *Cazuri de incompatibilitate absolută*, art. 42 — *Alte cazuri de incompatibilitate* și art. 45 — *Invocarea incompatibilității absolute* din Codul de procedură civilă, republicat.

20. În privința invocării art. 21 din Constituție, Curtea reține că, în raport cu criticile de neconstituționalitate formulate, acesta nu are incidență în cauză.

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Kun Csaba în Dosarul nr. 9.232/211/2011 al Tribunalului Cluj — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 1.134 din Codul de procedură civilă și art. 80—82 din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Cluj — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 14 mai 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Pentru magistrat-asistent
Irina Loredana Gulie
semnează, în temeiul art. 426 alin. (4)
din Codul de procedură civilă,
prim-magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 375

din 26 mai 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 87 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției

Augustin Zegrean	— președinte
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 87 lit. f) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, excepție ridicată de Nicolae Iustin Urdea în Dosarul nr. 5.420/2/2013 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului nr. 1.065D/2014 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal răspunde, pentru partea Agenția Națională de Integritate, domnul Vladimir Alexandru Ciobanu, consilier juridic, având delegație depusă la dosarul cauzei. Se constată lipsa autorului excepției. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Agenției Naționale de Integritate, care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Arată că textul de lege criticat reprezintă o aplicare a dispozițiilor art. 16 alin. (3) din Constituție și o

concretizare a celor ale art. 121 din Legea fundamentală. Precizează că acțiunile primarilor trebuie să se circumscrie normelor edictate de legiuitor. Reprezentarea în consiliul de administrație al societăților comerciale de interes local se face doar în baza unui mandat dat de consiliul local, care trebuie acordat în așa fel încât să nu fie de natură să atragă o incompatibilitate. În opinia sa, norma criticată este suficient de clară, distincția dintre societățile comerciale de interes local și regional nefiind o problemă de constituționalitate și că instanța de judecată analizează în fiecare caz în parte dacă există sau nu incompatibilitate.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, apreciind că își menține valabilitatea jurisprudența în materie a Curții Constituționale, menționând, în acest sens, deciziile nr. 739 și nr. 754 din 16 decembrie 2014 și deciziile nr. 2 și nr. 3 din 15 ianuarie 2015.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 10 septembrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 5.420/2/2013, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 87 lit. f) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției**, excepție ridicată de Nicolae Iustin Urdea într-o cauză de contencios

administrativ având ca obiect soluționarea cererii de anulare a unui raport de evaluare a stării de incompatibilitate întocmit de inspectori ai Agenției Naționale de Integritate.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că noțiunea de „*societate de interes local*” cuprinsă în textul de lege criticat, în cazul societăților prestatoare de servicii de interes economic general, este lipsită de precizie și previzibilitate, astfel că este afectat principiul securității juridice. În opinia sa, caracterul de interes local în sensul Legii nr. 161/2003 trebuie analizat prin raportare la organizarea administrativ-teritorială a României. Astfel, în timp ce comunele și orașele au ca autorități deliberative consiliile locale compuse din consilieri și ca autorități executive primarii și viceprimarii, județele au ca autorități deliberative consiliul județean și ca autorități executive președintele consiliului județean și vicepreședinții acestui consiliu. De aceea, calitatea unei societăți de a fi de interes local se stabilește prin raportare la unitatea administrativ-teritorială, iar nu la consilieri ori primari, astfel încât societatea este de interes local pentru consiliul local sau consiliul județean care a înființat-o și sub a cărui autoritate funcționează.

7. Menționează că, în contextul aderării la Uniunea Europeană, România și-a asumat obligații de conformare la cerințele de mediu, pe care a decis să le îndeplinească prin reorganizarea modului în care este furnizat serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare, iar finanțarea a fost condiționată de regionalizare, de înființarea operatorilor regionali și de stabilirea unui nou cadru legal privind încredințarea directă a contractelor de delegare către operatori regionali, care să respecte cerințele stabilite în jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene. Aceasta a statuat că, „în cazul în care mai multe autorități publice constituie în comun o entitate însărcinată cu îndeplinirea misiunii lor de serviciu public sau în cazul în care o autoritate publică aderă la o astfel de entitate, condiția este îndeplinită dacă fiecare dintre aceste autorități participă atât la capitalul entității respective, cât și în organele de conducere ale acesteia” (Hotărârea din 29 noiembrie 2011, pronunțată în Cauza *Econord SpA împotriva Comune di Cagnio, Comune di Varese și, respectiv, Comune di Solbiate*, cauzele C-182/11 și C-183/11, pct. 33).

8. Precizează că în anul 2003 nu era reglementată legal existența unor societăți prestatoare de servicii de utilități publice care să aibă acționari mai multe unități administrativ-teritoriale, astfel că noțiunile de societate de interes local și societate de interes național nu pot acoperi situația operatorului regional ce are ca acționari mai multe unități administrativ-teritoriale, iar controlul — analog controlului asupra propriilor servicii publice — este exercitat în comun de acestea.

9. Autorul excepției arată că, în conformitate cu prevederile Legii administrației publice locale nr. 215/2001, primarul duce la îndeplinire atribuții privind serviciile publice asigurate cetățenilor, sens în care coordonează realizarea serviciilor publice de interes local prestate prin intermediul aparatului de specialitate sau prin intermediul organismelor prestatoare de servicii publice și de utilitate publică de interes local. De asemenea, primarul reprezintă unitatea administrativ-teritorială în relațiile cu alte autorități publice, cu persoanele fizice sau juridice române ori străine. Din coroborarea mai multor prevederi din legea menționată, din Legea serviciilor comunitare de utilități publice nr. 51/2006 și din Legea serviciului de alimentare cu apă și de canalizare nr. 241/2006, autorul excepției deduce că numai primarul putea fi desemnat ca reprezentant în adunarea generală a acționarilor unui operator intercomunitar de serviciu public, așa cum este, în speță, Raja — S.A. din Constanța, varianta delegării unei alte persoane nefiind prevăzută de lege. Ca atare, primarul nu poate fi considerat incompatibil atunci când exercită chiar atribuțiile pe care însăși legea le dă în sarcina sa. Autorul excepției semnalează existența unor soluții legislative contradictorii, imposibil de aplicat în cadrul legislativ în vigoare. Subliniază că, atunci când avem de-a face cu un

operator regional, interesul este unul zonal sau regional, iar nu local. Existența în legislație a unor noțiuni antitetice, paralele, necorelate legislativ, atrage consecința încălcării imperativului ca legislația să fie clară, precisă și adecvată. Ea nu trebuie să dea naștere la interpretări și aplicări diferite ale instanțelor de judecată.

10. Apreciază, în final, că prevederile art. 87 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 161/2003 sunt neconstituționale în măsura în care din acestea se desprinde înțelesul că alesul local este incompatibil cu funcția de reprezentant al unității administrativ-teritoriale în adunările generale ale societăților comerciale care constituie organisme prestatoare de servicii publice și de utilitate publică.

11. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este nefundată, întrucât aspectele sesizate de reclamant se referă la interpretarea și aplicarea legii, nefiind aspecte de natură a atrage neconstituționalitatea acesteia.

12. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

13. **Avocatul Poporului** precizează că își menține punctul de vedere în sensul constituționalității textului de lege criticat, exprimat în dosarele Curții Constituționale nr. 316D/2014, nr. 469D/2014, nr. 512D/2014, nr. 513D/2014 și nr. 799D/2014.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile reprezentantului Agenției Naționale de Integritate, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 87 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 21 aprilie 2003, potrivit căruia „*Funcția de primar și viceprimar, primar general și viceprimar al municipiului București, președinte și vicepreședinte al consiliului județean este incompatibilă cu: (...) f) funcția de reprezentant al unității administrativ-teritoriale în adunările generale ale societăților comerciale de interes local sau de reprezentant al statului în adunarea generală a unei societăți comerciale de interes național*”.

17. În opinia autorului excepției, textele de lege criticate contravin prevederilor din Constituție cuprinse în următoarele articole: art. 1 alin. (3) în care sunt enumerate caracteristicile statului român, art. 1 alin. (5) care instituie obligația respectării Constituției și a supremației sale, precum și a legilor și art. 121 alin. (2) privind funcționarea consiliilor locale și a primarilor. Invocă, de asemenea, o serie de prevederi ale Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, cu modificările și completările ulterioare.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că prevederile art. 87 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 161/2003 au mai fost supuse controlului de constituționalitate, exercitat prin prisma unor critici de

neconstituționalitate similare. În acest sens, prin deciziile nr. 739 și nr. 754 din 16 decembrie 2014, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 124 din 18 februarie 2015, respectiv nr. 123 din 17 februarie 2015, Curtea a observat că textul de lege criticat și în cauza de față instituie una dintre incompatibilitățile specifice funcțiilor publice de primar și viceprimar, primar general și viceprimar al municipiului București, președinte și vicepreședinte al consiliului județean. Astfel, funcțiile menționate sunt incompatibile cu funcția de reprezentant al unității administrativ-teritoriale în adunările generale ale societăților comerciale de interes local sau de reprezentant al statului în adunarea generală a unei societăți comerciale de interes național.

19. Analizând textul de lege dedus controlului de constituționalitate în raport cu exigențele principiului securității juridice, Curtea a constatat că acestea sunt norme clare, previzibile, care stabilesc cât se poate de precis conduita aleșilor locali. De asemenea, Curtea a reținut că instituirea prin textul de lege criticat a incompatibilității menționate este o opțiune a legiuitorului și se circumscrie scopului legii de înlăturare a cauzelor și condițiilor care determină corupția, astfel încât funcția de reprezentant al unității administrativ-teritoriale în adunările generale ale societăților comerciale de interes local sau de reprezentant al statului în adunarea generală a unei societăți comerciale de interes național să nu constituie un factor generator de corupție în cazul persoanelor care exercită funcția de primar, viceprimar, primar general, viceprimar al municipiului București, președinte sau vicepreședinte al consiliului județean.

20. Curtea a mai precizat că stabilirea în concret a stării de incompatibilitate în cazul primarului, viceprimarului, primarului general, viceprimarului municipiului București, președintelui și vicepreședintei consiliului județean, care exercită funcția de reprezentant al unității administrativ-teritoriale în adunările generale ale societăților comerciale de interes local sau de reprezentant al statului în adunarea generală a unei societăți comerciale de interes național revine instanței judecătorești, care, cu prilejul soluționării acțiunii formulate împotriva raportului de evaluare întocmit de Agenția Națională de Integritate, analizează particularitățile fiecărei spețe, în lumina dispozițiilor legale cu incidență în materie, astfel încât soluția dispusă să corespundă scopului legii, de asigurare a imparțialității, de protejare a interesului social și de evitare a conflictului de interese.

25. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Nicolae Iustin Urdea în Dosarul nr. 5.420/2/2013 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 87 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 26 mai 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU RESURSE MINERALE

ORDIN

privind aprobarea unor licențe de concesiune pentru explorare

Având în vedere art. 13 și art. 21 alin. (1) din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 4 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.419/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale, cu modificările ulterioare,

președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Licența de concesiune pentru explorare nr. 18.303/2015 privind explorarea resurselor de minereuri polimetalice și auro-argentifere din perimetrul Geamăna — Colții Lăzarului, județul Alba, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și Societatea Comercială BLUEBERRY RIDGE MINERALS — S.R.L., municipiul Deva, județul Hunedoara, în calitate de concesionar.

Art. 2. — Se aprobă Licența de concesiune pentru explorare nr. 18.304/2015 privind explorarea resurselor de minereuri metalifere din perimetrul Zariștea Mică, județul Vâlcea, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și Societatea Comercială MBE MINERAL RESOURCES — S.R.L., municipiul București, în calitate de concesionar.

Art. 3. — Se aprobă Licența de concesiune pentru explorare nr. 18.305/2015 privind explorarea resurselor de lignit din perimetrul La Râpa I, județul Bihor, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și Societatea Comercială REDOLAJ — S.R.L., municipiul Oradea, județul Bihor, în calitate de concesionar.

Art. 4. — Se aprobă Licența de concesiune pentru explorare nr. 18.306/2015 privind explorarea resurselor de lignit din perimetrul Miculești 3, județul Gorj, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și Societatea Comercială B&D CATUCONS — S.R.L., satul Lupoia, comuna Cătunele, județul Gorj, în calitate de concesionar.

Art. 5. — Se aprobă Licența de concesiune pentru explorare nr. 18.308/2015 privind explorarea resurselor de apă geotermală din perimetrul Drumul Variașului km 14, județul Arad, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de

concedent, și Societatea Comercială CRIMATEX — S.R.L., comuna Iratoșu, județul Arad, în calitate de concesionar.

Art. 6. — Se aprobă Licența de concesiune pentru explorare nr. 18.311/2015 privind explorarea resurselor de lignit din perimetrul Miculești IV, județul Gorj, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și Societatea Comercială EXPLOCARB — S.R.L., municipiul Motru, județul Gorj, în calitate de concesionar.

Art. 7. — Se aprobă Licența de concesiune pentru explorare nr. 18.312/2015 privind explorarea resurselor de lignit din perimetrul Valea lui Cutui, județul Gorj, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și Societatea Comercială ALMISAN TRANS — S.R.L., satul Șteic, comuna Cătunele, județul Gorj, în calitate de concesionar.

Art. 8. — Se aprobă Licența de concesiune pentru explorare nr. 18.313/2015 privind explorarea resurselor de apă minerală terapeutică din perimetrul Poiana Câmpina, județul Prahova, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și Societatea Comercială CENTRU MEDICAL SANCONFIND — S.R.L., orașul Câmpina, județul Prahova, în calitate de concesionar.

Art. 9. — Se aprobă Licența de concesiune pentru explorare nr. 18.337/2015 privind explorarea resurselor de apă minerală terapeutică din perimetrul Sărata, județul Bacău, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și Societatea Comercială BAZA DE TRATAMENT BALNEAR — SĂRATA BĂI — S.R.L., satul Sărata, comuna Sărata, județul Bacău, în calitate de concesionar.

Art. 10. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
Gheorghe Duțu

București, 27 iulie 2015.

Nr. 140.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

ORDIN

privind modificarea și completarea Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 7/2010 pentru aprobarea modelului și conținutului unor formulare de înregistrare în scopuri de taxă pe valoarea adăugată

În temeiul art. 11 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările ulterioare, al art. 153 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 228 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 7/2010 pentru aprobarea modelului și conținutului unor formulare de înregistrare în scopuri de taxă pe valoarea adăugată, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 32 din 15 ianuarie 2010, se modifică și se completează după cum urmează:

1. După articolul 3 se introduce un nou articol, articolul 3¹, cu următorul cuprins:

„Art. 3¹. — (1) Se aprobă modelul și conținutul formularului «Cerere de înregistrare în scopuri de taxă pe valoarea adăugată, conform art. 153 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal» (098), cod M.F.P. 14.13.01.10.11/tva, prevăzut în anexa nr. 7.

(2) Instrucțiunile de completare a formularului menționat la alin. (1) sunt prevăzute în anexa nr. 8.

(3) Caracteristicile de tipărire, modul de difuzare, de utilizare și de păstrare a formularului menționat la alin. (1) sunt prevăzute în anexa nr. 9.”

2. Articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — Anexele nr. 1—9 fac parte integrantă din prezentul ordin.”

3. După anexa nr. 6 se introduc trei noi anexe, anexele nr. 7—9, al căror conținut este prevăzut în anexele nr. 1—3, care fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. III. — Direcția generală proceduri pentru administrarea veniturilor, Direcția generală de tehnologia informației și Direcția generală de administrare a marilor contribuabili din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, direcțiile generale regionale ale finanțelor publice, precum și unitățile subordonate acestora vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,
Gelu-Ștefan Diaconu

	Cerere de înregistrare în scopuri de taxă pe valoarea adăugată, conform art.153 alin.(1) lit.a) din Codul fiscal	098 Nr de operator de date cu caracter personal – 759

A. DATE DE IDENTIFICARE A PERSOANEI IMPOZABILE										
1. DENUMIRE										
2. SEDIUL SOCIAL DECLARAT CU OCAZIA ÎNMATRICULĂRII ÎN REGISTRUL COMERTULUI										
Județ					Localitate				Sector	
Strada					Nr.		Bloc		Sc.	
Et.	Ap.	Cod poștal			Țara					
Telefon				Fax			E-mail			
3. Numărul de înregistrare la Registrul comerțului a cererii de înmatriculare								Data		

B. SOLICITANT, ÎN CALITATE DE:									
Reprezentant legal					Asociat				
Act constitutiv	Împuternicire	Nr.				Data			

Date de identificare										
DENUMIRE / NUME, PRENUME										
DOMICILIU FISCAL										
Județ					Localitate				Sector	
Strada					Nr.		Bloc		Sc.	
Et.	Ap.	Cod poștal			Telefon					
Fax				E-mail						
COD DE IDENTIFICARE FISCALĂ										

C. TAXA PE VALOAREA ADĂUGATĂ									
1. Cifra de afaceri estimată a se realiza, conform art.152 alin.(1) din Codul fiscal									
									lei
2. Înregistrare în scopuri de TVA conform art. 153 alin.(1) lit.a) pct. 1 din Codul fiscal ca urmare a declarării faptului că cifra de afaceri urmează să atingă sau să depășească plafonul de scutire prevăzut la art. 152 alin. (1) din Codul fiscal, cu privire la regimul special de scutire pentru întreprinderile mici									
3. Înregistrare prin opțiune pentru aplicarea regimului normal de TVA, conform art. 153 alin.(1) lit.a) pct. 2 din Codul fiscal, respectiv cifra de afaceri declarată este inferioară plafonului de scutire prevăzut la art.152 alin.(1) din Codul fiscal									
4. Perioada fiscală:		4.1. Lunară			4.2. Trimestrială				

Sub sancțiunile aplicate faptei de fals în acte publice, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte și complete									
Numele persoanei care face declarația									
Funcția									
Semnătura									
Data									

Se completează de personalul organului fiscal									
Denumire organ fiscal									
Număr înregistrare		Dată înregistrare							
Numele și prenumele persoanei care a verificat									
Număr legitimație									

INSTRUCȚIUNI**de completare a formularului (098) „Cerere de înregistrare în scopuri de taxă pe valoarea adăugată, conform art. 153 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal”**

Cererea de înregistrare în scopuri de taxă pe valoarea adăugată, conform art. 153 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, denumită în continuare *cerere* (formular 098), se completează și se depune de către societățile care se înființează în baza Legii societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care sunt supuse înmatriculării la registrul comerțului și care solicită înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 153 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Codul fiscal*.

Cererea se depune de către solicitant, în calitate de reprezentant legal al societății pentru care se solicită înregistrarea în scopuri de TVA, de către un asociat al acesteia sau altă persoană împuternicită, potrivit legii, la registratura organului fiscal competent ori la poștă prin scrisoare recomandată.

Organul fiscal competent este organul fiscal în a cărui rază teritorială se află sediul social declarat în cererea de înmatriculare în registrul comerțului.

Formularul se completează în două exemplare, înscriindu-se cu majuscule, citeț și corect toate datele prevăzute. Un exemplar se păstrează de contribuabil, iar celălalt exemplar se depune la organul fiscal competent.

A. DATE DE IDENTIFICARE A PERSOANEI IMPOZABILE**Rândul 1. Denumire**

Se completează cu denumirea societății pentru care a fost depusă cererea de înmatriculare în registrul comerțului și pentru care se solicită înregistrarea în scopuri de TVA.

Rândul 2. Sediul social declarat cu ocazia înmatriculării în registrul comerțului

Se completează cu adresa sediului social declarat în cererea de înmatriculare în registrul comerțului.

B. SOLICITANT, ÎN CALITATE DE:

Se marchează cu „X” calitatea de „Reprezentant legal”, în situația în care cererea este completată de reprezentantul legal al societății pentru care a fost solicitată înmatricularea în registrul comerțului sau de către altă persoană împuternicită să o reprezinte, potrivit legii.

Se marchează cu „X” calitatea de „Asociat”, în situația în care cererea este completată de unul dintre asociații societății pentru care a fost solicitată înmatricularea în registrul comerțului.

Se marchează cu „X” rubrica „Act constitutiv”, în situația în care calitatea de reprezentant legal sau asociat rezultă din actul constitutiv al societății pentru care a fost solicitată înmatricularea în registrul comerțului.

În situația în care calitatea de reprezentant legal al societății pentru care a fost solicitată înmatricularea în registrul comerțului rezultă dintr-un alt document, se înscrie numărul și data împuternicirii.

Rubrica „Date de identificare” se completează cu datele de identificare ale solicitantului.

C. TAXA PE VALOAREA ADĂUGATĂ

Se completează de către societățile care se înființează în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care sunt supuse înmatriculării la registrul comerțului și care solicită înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 153 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal.

Rândul 1. Se estimează cifra de afaceri preconizată a se realiza în perioada rămasă până la sfârșitul anului calendaristic din operațiuni taxabile și/sau scutite de taxa pe valoarea adăugată cu drept de deducere, din operațiuni rezultate din activități economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în străinătate, dacă taxa ar fi deductibilă, în cazul în care aceste operațiuni ar fi fost realizate în România, conform art. 145 alin. (2) lit. b) și d) din Codul fiscal, din operațiuni scutite cu drept de deducere și scutite fără drept de deducere, prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. a), b), e) și f) din Codul fiscal, dacă acestea nu sunt accesorii activității principale, cu excepția următoarelor:

a) livrările de active fixe corporale sau necorporale, astfel cum sunt definite la art. 125¹ alin. (1) pct. 3 din Codul fiscal, efectuate de persoana impozabilă;

b) livrările intracomunitare de mijloace de transport noi, scutite conform art. 143 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal.

Rândul 2 se marchează cu „X” datorită obligativității înregistrării în scopuri de TVA ca urmare a declarării unei cifre de afaceri egale cu/mai mare decât plafonul de scutire prevăzut la art. 152 alin. (1) din Codul fiscal, al cărui echivalent în lei se stabilește la cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României la data aderării și se rotunjește la următoarea mie, respectiv 220.000 lei.

Rândul 3 se marchează cu „X” în cazul în care se optează pentru aplicarea regimului normal de TVA, deși cifra de afaceri declarată este inferioară plafonului de scutire prevăzut la art. 152 alin. (1) din Codul fiscal.

Rândul 4. Perioada fiscală

Se marchează cu „X” perioada fiscală care urmează a fi utilizată pentru taxa pe valoarea adăugată.

Persoana impozabilă care se înregistrează în cursul anului declară cu ocazia înregistrării cifra de afaceri pe care preconizează să o realizeze în perioada rămasă până la sfârșitul anului calendaristic. Dacă cifra de afaceri estimată nu depășește plafonul prevăzut la art. 156¹ alin. (2) din Codul fiscal, recalculat corespunzător numărului de luni rămase până la sfârșitul anului calendaristic, persoana impozabilă va depune deconturi trimestriale în anul înregistrării. În caz contrar sau în situațiile prevăzute la art. 156¹ alin. (6¹) și (6²) din Codul fiscal, va depune deconturi lunare.

Caracteristicile de tipărire, modul de difuzare, de utilizare și de păstrare a formularului (098)

Cerere de înregistrare în scopuri de taxă pe valoarea adăugată, conform art. 153 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal (098)

1. Denumire: Cerere de înregistrare în scopuri de taxă pe valoarea adăugată, conform art. 153 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal (098)

2. Cod M.F.P. 14.13.01.10.11/tva

3. Format: A4/t₂

4. Se tipărește: — într-o singură culoare;
— se poate utiliza echipament informatic pentru editare.

5. U/M: set (2 file)

6. Se difuzează: gratuit.

7. Se utilizează: la înregistrarea în scopuri de TVA de către societățile care se înființează în baza Legii

societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care sunt supuse înmatriculării la registrul comerțului și care solicită înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 153 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

8. Se întocmește în: 2 exemplare;

de: contribuabil sau de către împuternicit.

9. Circulă: — originalul la organul fiscal competent;

— copia la contribuabil.

10. Se arhivează: la dosarul fiscal al contribuabilului.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2015 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	920	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	60	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	550	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	6.600	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	252	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	600		55
8.	Colecția Legislația României	4	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2015 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

